

PRESSEMEDDELELSE NR. 69/26

Luxembourg, den 12. maj 2026

Domstolens dom i sag C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Rimelig kompensation)

Medlemsstaterne kan fastsætte, at udgivere af pressepublikationer har ret til et rimeligt vederlag, når de indrømmer udbydere af onlinetjenester tilladelse til at anvende deres publikationer

Domstolen er blevet forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse i forbindelse med et søgsmål, som Meta har anlagt til prøvelse af en beslutning vedtaget af den italienske tilsynsmyndighed for kommunikation (AGCOM). Meta er af den opfattelse, at den italienske lovgivning, der fastsætter en ordning, som har til formål at sikre et rimeligt vederlag for onlineanvendelse af pressepublikationer, er i strid med de EU-retlige rammebestemmelser om udgiveres rettigheder inden for det digitale indre marked.

Domstolen fastslår, at en ret til et rimeligt vederlag til udgivere er forenelig med EU-retten, forudsat at dette vederlag udgør den økonomiske modydelse for tilladelsen til at foretage onlineanvendelse af deres publikationer. Udgiverne skal desuden kunne nægte at give denne tilladelse eller have mulighed for at give den gratis. Endvidere kan der ikke kræves betaling hos udbydere, der ikke anvender disse publikationer.

De forpligtelser, der pålægges udbydere, til at indlede forhandlinger med udgiverne uden at begrænse indholdets synlighed i denne periode og til at give de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af vederlaget, synes, selv om de begrænser friheden til at oprette og drive egen virksomhed, at være begrundede, da de bidrager til EU-rettens mål om at sikre en velfungerende og retfærdig markedsplads for ophavsret og give udgiverne mulighed for at tjene deres investeringer ind igen.

Ifølge Domstolen gør sådanne forpligtelser, der styrker beskyttelsen af udgiverne, det muligt at skabe en rimelig balance mellem på den ene side friheden til at oprette og drive egen virksomhed og på den anden side den intellektuelle ejendomsret og retten til mediefrihed og mediernes pluralisme.

Udviklingen inden for digitale teknologier har markant forandret mediesektoren, navnlig den trykte presse, som står over for ændrede brugervaner, fremkomsten af online nyhedsaggregatorer og konkurrence fra nye digitale kanaler. Disse forandringer har medført et drastisk fald i udgivernes indtægter, hvilket truer deres forretningsmodel og deres afgørende rolle i demokratiske samfund. For at afhjælpe dette er der blevet taget en række lovgivningsinitiativer, herunder **direktivet om ophavsret på det digitale indre marked** ¹. Dette direktiv indfører en specifik beslægtet ret for presseudgivere med hensyn til den onlineanvendelse af deres publikationer, der foretages af udbydere af informationssamfundstjenester, og som bl.a. giver dem mulighed for **at tillade eller forbyde sådanne anvendelser** ².

Den italienske lovgiver har gennemført det nævnte direktiv ved at give udgiverne **ret til et rimeligt vederlag** for onlineanvendelse af deres publikationer og ved at fastsætte en ordning, der skal sikre dette. Den italienske lovgivning pålægger således tjenesteudbydere at indlede forhandlinger om et sådant vederlag med udgiverne, uden at begrænse indholdets synlighed i søgeresultaterne under disse forhandlinger, og at give de oplysninger, der er nødvendige for beregningen heraf. Denne lovgivning pålægger desuden tilsynsmyndigheden for kommunikation (AGCOM) at fastsætte kriterierne herfor, at fastsætte vederlaget i tilfælde af uenighed og at sikre, at udbydernes oplysningspligt overholdes, herunder ved hjælp af sanktioner.

I 2023 fastsatte AGCOM på grundlag af denne nationale lovgivning kriterierne for fastsættelse af et rimeligt vederlag for den onlineanvendelse af pressepublikationer, som foretages af udbydere af informationssamfundstjenester.

En af disse udbydere, Meta Platforms Ireland ³, har anlagt sag ved den regionale forvaltningsdomstol i Lazio (Italien) med påstand om annullation af denne beslutning. Meta har bestridt, at beslutningen og den nævnte italienske lovgivning er forenelige med EU-retten, navnlig med direktivet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, der er garanteret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Den nationale ret har derfor forelagt sagen for Domstolen med henblik på at få undersøgt, om den nationale retlige ramme er forenelig med EU-retten.

Domstolen fastslår, at **direktivet har til formål at give udgivere eksklusive rettigheder til reproduktion og tilrådighedsstillelse for almenheden af deres pressepublikationer**, samtidig med at medlemsstaterne har et skøn med henblik på at sikre gennemførelsen heraf.

I denne forbindelse **kan der indrømmes udgivere af pressepublikationer ret til et rimeligt vederlag, forudsat at dette vederlag udgør den økonomiske modydelse for den tilladelse, der gives udbyderne** til at reproducere disse publikationer eller stille dem til rådighed for almenheden, **og at disse udgivere kan nægte at give denne tilladelse eller kan give den gratis**. Desuden **kan udbyderne ikke pålægges betalingsforpligtelse, når de ikke anvender sådanne publikationer**. Det tilkommer den nationale ret at undersøge, om den italienske lovgivning opfylder disse betingelser.

De **forpligtelser**, der pålægges udbyderne, til at indlede **forhandlinger** med udgiverne **uden at begrænse** indholdets **synlighed** i denne periode og til at **give de oplysninger, der er nødvendige for beregningen** af vederlaget, er ligeledes **tilladte**, eftersom de kan **sikre rimeligheden i disse forhandlinger** og dermed bidrage til målet om at beskytte udgiverne. Det er nemlig kun udbyderne, der råder over de oplysninger, som gør det muligt at vurdere den økonomiske værdi af onlineanvendelsen af pressepublikationer, såsom de indtægter, der genereres eller forventes ved en sådan anvendelse. Udgiverne befinder sig således i en svag forhandlingsposition i forhold til disse udbydere for så vidt angår fastsættelsen af det rimelige vederlag. Hvad endvidere angår forpligtelsen til at afholde sig fra at begrænse publikationernes synlighed under forhandlingerne gør denne det muligt at forhindre, at der lægges pres på udgiverne, eller at den økonomiske værdi, som anvendelsen af deres pressepublikationer repræsenterer, skjules.

Ligeledes er **de beføjelser, som AGCOM er tillagt** i henhold til den italienske lovgivning, **tilladte**, eftersom de har til formål **at sikre en effektiv gennemførelse af de rettigheder, der tilkommer udgiverne**.

Endelig bemærker Domstolen, at **disse forpligtelser og de sanktionsbeføjelser, der er tillagt AGCOM**, ganske vist **udgør en begrænsning af udbydernes frihed til at oprette og drive egen virksomhed** ⁴.

Domstolen fastslår imidlertid – med forbehold for den nationale rets efterprøvelse – at **denne restriktion synes at være begrundet og at stå i et rimeligt forhold til EU-rettens mål** om at sikre en velfungerende og retfærdig markedsplads for ophavsret og give udgiverne mulighed for at tjene de investeringer, der er nødvendige for at fremstille deres publikationer, ind igen. Domstolen bemærker navnlig, at indførelsen af sådanne forpligtelser for udbyderne gør det muligt at skabe en **rimelig balance** mellem på den ene side **friheden til at oprette og drive egen virksomhed** og på den anden side **den intellektuelle ejendomsret og retten til mediefrihed og mediernes pluralisme**.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og eventuelt et resumé](#) af dommen offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2019/790](#) af 17.4.2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF.

² Artikel 15 i direktiv 2019/790.

³ Meta er især kendt for at være operatør af det sociale onlinenetværk Facebook.

⁴ Artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder.